

[H. P. Johansen.]

gene, vi fik i Fjor, og som dog var betragtelig, eller den Løfteparagraf, der nu er indsat i Loven. Jeg sagde ikke, at der var Uenighed i Udvalget, man plejer jo ikke at referere, hvad der sker i et Udvalg; hvis man kunde det, kan jeg godt sige, at der var eet Udvalgsmedlems Indsats fra i Fjor, som jeg gerne vil anerkende med et Par Ord. Men ved at læse Referatet af første Behandling i Fjor vil man se, at der var meget delte Meninger om Spørgsmaalet.

Saa tillagde det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen mig en Udtalelse, som jeg ikke har fremsat. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt, at det var saare tilfredsstillende med en Dagpengeforhøjelse paa 40 pCt. Det har jeg ikke sagt, bl. a. af den Grund, at jeg i Fjor og i Forfjor, særlig i Fjor, har været med til at arbejde for, at vi kunde naa til et højere Beløb, men da viste det sig, at det var umuligt at komme til et højere Beløb. At det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen foreslaar, at vi skal gaa højere op end her foreslaaet, interesserer mig ikke saa stærkt, for det var, hvad jeg havde ventet; det, der interesserer mig, er at høre, hvorledes det ærede Medlem vil gennemføre det, hvorledes det ærede Medlem vil skaffe sig Flertal for et højere Beløb. Som jeg nævnte før, har Socialdemokratiet baade i 1946 og i 1947 i Udvalget kæmpet for et 50 pCt. Tillæg til Dagpengene. Jeg har her liggende det Ændringsforslag, vi stillede i saa Henseende, men det var ikke muligt at komme videre, saa det vilde interesse mig at høre, hvorledes det ærede Medlem vilde bære sig ad med at skaffe et Flertal for mere vidtgaaende Ændringer. Det er let nok at stille Forslag derom, men det er noget mere besværligt at føre dem igennem.

Nielsen-Man: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen, at naar jeg om ikke protesterede, saa gjorde en Bemærkning om Udtrykket, at der var delte Meninger ved Sagens Behandling sidste Aar, saa tænkte jeg ikke paa, at der var delte Meninger om den praktiske Fremgangsmaade eller Umuligheden eller Ønskeligheden af trods det siddende Udvalgs Arbejde at gennemføre Ændringer. Jeg forstod det ærede Medlem saadan, at han vilde, om jeg maa sige, pynte lidt paa Lagkagen ved at sige, at hans Parti havde mere Hjerte for de ulykkesramte end vi andre, og jeg tror ikke, det er rigtigt at sige det saadan.

Saa vil jeg gerne gøre den Bemærkning om 13 Ugers Bestemmelsen, som jeg

ikke omtalte i mit første Indlæg, da denne Bestemmelse ikke er med i Lovforslaget, at det vel kan siges at være naturligt paa en Maade at udstrække Ulykkesforsikringsloven til ogsaa at gælde de første 13 Uger, men jeg tror alligevel, det er rigtigt, at disse første 13 Uger af rent praktiske Grunde bliver under Sygekasselovgivning, dels fordi det er en mere forsikringsmæssigt bestemt Lovgivning, dels ogsaa fordi der jo vil være visse Usikkerhedsmomenter med Hensyn til de Beregninger, der skal foretages, Usikkerhedsmomenter, som Forsikringsselskaberne har gjort opmærksom paa, og jeg synes, det er helt rigtigt. Man skulde føre Regnskab over en hel Masse Tilfælde, som man paa Forhaand ved ikke kommer til Bedømmelse, fordi der ikke forløber 13 Uger, før Sygdommens eller Ulykestilfældets Følger ophører. Det vilde medføre saa store administrative Vanskeligheder, at jeg absolut er af den Opfattelse, at det var rigtigt at holde de første 13 Uger under Sygekasselovgivning.

Chr. Nielsen: Den højtærede Minister mente at kunne fastslaa — det var vel i nogen Grad det samme, der kom til Udtryk igennem det ærede Medlem Hr. H. P. Johansens Udtalelser —, at jeg vilde ikke være til at stille tilfreds; havde man foreslaaet noget mere, saa vilde jeg automatisk have krævet endnu mere. Jeg synes nu ellers, jeg sagde det tydeligt nok, og jeg mente ogsaa at kunne forstaa paa den højtærede Minister, at han fuldstændig rigtigt havde forstaaet, at der er en principiel Uoverensstemmelse her. Jeg paapegede, at det, vi maatte tilstræbe, var fuld Erstatning under Tilskadekomsten, og jeg haaber unægtelig, hvis jeg da ellers har forstaaet Ministeren rigtigt, at han vil gøre en Indsats i det Udvalg, der skal nedsættes, for at man virkelig faar drøftet dette Spørgsmaal til Bunds. Jeg forstaaar paa den højtærede Minister, at han for sit Vedkommende ikke vilde stille sig uvilligt dertil.

Naar det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen forespørger, hvorledes jeg kunde tænke mig det muligt at faa en større Forhøjelse igennem, da man tidligere har forsøgt det, vil jeg først lige pege paa dette, som den højtærede Minister oplyste, at et Flertal inden for det Udvalg, der har beskæftiget sig med Sagen, har været indstillet paa at yde 11 Kr. 25 Øre om Dagen; men det har den højtærede Minister ikke ment at kunne følge. Dertil kommer jo saa i øvrigt, at jeg synes ikke, man kan vurdere Situationen helt paa samme Maade i Dag som for et